

Abstrakt

Tato práce se zabývá českými a mezinárodními ideovými východisky uplatněnými ve „Strategii reformy psychiatrické péče“ vydané v roce 2013 Ministerstvem zdravotnictví ČR. Hlavním východiskem této práce je skutečnost, že péče o lidi s duševním onemocněním je v českém i mezinárodním prostředí orientována na biologickou léčbu pacienta pomocí farmakoterapie a že je zde deficit v oblasti psychosociální léčby. Mezinárodní i česká politika se snaží prosazovat bio-psycho-sociální přístup k péči o pacienta. Ovšem současná psychiatrie se stále žene za prováděním klinických výzkumů zaměřených na účinnost psychofarmak. Tyto výzkumy jsou poháněny a sponzorovány hlavně farmaceutickým průmyslem. Mezinárodní i česká politika ovšem stále není schopna dostatečně reflektovat tuto situaci uvnitř oboru psychiatrie. Česká republika doposud nevěnovala oblasti duševního zdraví takovou pozornost a spíše zaostávala v této oblasti za ostatními vyspělými zeměmi. Empirická část výzkumu je rozdělena do dvou částí. První část výzkumu je zaměřena na česká a mezinárodní ideová východiska uplatněná ve „Strategii reformy psychiatrické péče“ Ministerstva zdravotnictví z roku 2013. Zde je uplatněno několik metod – obsahová (kvalitativní) analýza, tematická analýza a kritická diskursivní analýza. Jako teoretický rámec je zde uplatněn historický institucionalismus. Druhá část výzkumu se zabývá zkušenostmi pacienta s duševním onemocněním s psychiatrickou péčí v České republice. Zde byl proveden biografický výzkum. Výsledky výzkumu ukázaly, že oproti mezinárodnímu diskursu je politika duševního zdraví v ČR redukována na oblast psychiatrické péče.